

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/21/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418201259
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8418201259.11

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok v spore žalobcov : X./ Z. Y., M.. H., T.. XX.XX.XXXX, H. I. XXX/XX, XXX XX W., 2./ N. Y., T.. XX.XX.XXXX, H. I. XXX/XX, XXX XX W. a 3./ Z. G.Á., M.. Y., T.. XX.XX.XXXX, H. R. XXX/XX, XXX XX W., proti žalovanej : Z. I., M.. K., T.. XX.XX.XXXX, Š.M. XX, XXX XX G. G. D., zastúpenej JUDr. Martinom Bašistom, advokátom, so sídlom Štefánikova 8, 058 01 Poprad, o zaplatenie 3.000,-eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie **z a s t a v u j e .**
- II. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca N. Y., T..XX.XX.XXXX sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 30.05.2018 domáhal, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 3.000,-eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.000,-eur od 01.01.2017 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobou uplatnený nárok odôvodnil tým, že po vzájomnej dohode si od neho žalovaná v priebehu roka 2015 na základe neformálnej zmluvy zapožičala postupne sumu najmenej 3.700,-eur, ktorú podľa dohody vrátiť mala najneskôr do konca roka 2016, dokedy však vrátila len sumu 700,-eur, zvyšok vo výške 3.000,-eur mu nevrátila napriek viacerým výzvam.

2. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že si od žalobcu určite nepožičala žiadne peniaze a nebola medzi nimi žiadna neformálna zmluva. Poprela zapožičanie jej finančných prostriedkov žalobcom.

3. Na pojednávaní dňa 16.10.2019 žalobca uviedol, že čo sa týka súm odovzdaných osobne do rúk žalovanej, kde by to bolo tvrdenie proti tvrdeniu, na ich zaplatení netrvá, preto čo do zaplatenia sumy 1.100,-eur berie žalobu späť a späť ju berie aj čo do zaplatenia úrokov z omeškania uvedených v žalobe s tým, že trvá naďalej na zaplatení sumy 1.900,-eur pozostávajúcej zo sumy 1.500,-eur požičanej žalovanej na zateplenie bytovky v jarných mesiacoch roku 2015 alebo 2016 a zo sumy 400,-eur zapožičanej jej keď išla do Nemecka. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení navrhol výsluch žalovanej a tiež vyžiadať zo Slovenskej sporiteľne, a.s. výpisy z účtu žalovanej od augusta 2014 do augusta 2016. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu s čiastočným späťvzatím žaloby a zastavením konania v danej časti súhlasila.

4. Dňa 26.03.2020 pôvodný žalobca zomrel, pričom z dedičského spisu Okresného súdu Y. sp.zn.XXD/XX/XXXX a z v ňom sa nachádzajúceho uznesenia zo dňa 11.06.2020 bolo zistené, že jeho dedičmi zo zákona v I. dedičskej skupine sú jeho pozostalá manželka Z. Y. a jeho deti Z. G. Z. N. Y., každý jeden z nich v 1/3. Uznesením zo dňa 11.06.2020, č.k.XXD XX/XXXX-XX ktoré právoplatnosť nadobudlo dňa 11.06.2020 bola schválená dohoda dedičov o vyporiadaní dedičstva, podľa ktorej majetok a dlhy poručiteľa v celosti nadobudol N. Y., T..XX.XX.XXXX bez povinnosti vyplácať obe ustupujúce

spoludedičky, ktoré sa svojich dedičských podielov zriekli v jeho prospech bez nároku na finančnú výplatu.

5. Vzhľadom na úmrtie žalobcu po podaní žaloby a skutočnosť, že predmetom konania je tu majetkový nárok, ktorý by mohol byť súčasťou dedičstva po zosnulom žalobcovi, uznesením zo dňa 13.11.2020, č.k.10C/21/2018-119, ktoré právoplatnosť nadobudlo dňa 27.11.2020 súd v súlade s ust. § 63 ods.2 a § 65 ods.3 CSP rozhodol, že v konaní ako so žalobcami pokračuje so všetkými dedičmi žalobcu, a to s jeho manželkou (ďalej bude označovaná ako žalobkyňa v 1./ rade) a deťmi (ďalej budú označovaní ako žalobcovia v 2./ a 3./ rade), keďže predmetom dedičského konania nebolo a pre neukončenie tohto sporu ani nemohlo byť rozhodovanie o tom, na ktorého z nich prechádza právo o ktorom sa tu koná.

6. Písomnými podaniami zo dňa 04.12.2020 všetci dedičia pôvodného žalobcu (žalobcovia v 1./ až 3./ rade) súdu oznámili, že rozhodli sa netvať na žalobe voči žalovanej. Ako dôvod žalobkyňa v 1.rade uviedla, že žalovaná sa nezúčastňuje pojednávania, účelovo naťahuje čas a sumu, ktorú dlžila pôvodnému žalobcovi nikdy nezaplatí s tým, že ona ako dôchodkyňa nemôže si dovoliť služby právneho zástupcu, o žalobe ani nevedela, tá nebola poňatá do dedičského konania, preto žiada súd aby vzhľadom na jej zlú finančnú situáciu nemusela platiť žiadne poplatky. Žalobca v 2./ rade a žalobkyňa v 3./ rade uviedli, že nakoľko otec je nebohý a oni ani len netušili o takej veci na súde, ani oni netrvajú na žalobe.

7. V súlade s ust. § 124 ods.1 CSP súd uvedené vyjadrenia žalobcov, v ktorých vyjadrili vôľu nepokračovať v konaní a zastaviť ho posúdil podľa obsahu ako späťvzatie žaloby, a keďže žalovaná vo vyjadrení zo dňa 12.01.2021 prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznámila, že súhlasí so späťvzatím žaloby a zastavením konania, pristúpil k rozhodnutiu o zastavení konania.

8. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

9. Podľa § 145 ods.1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

10. Podľa § 146 ods.1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Podľa § 146 ods.2 CSP súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

12. Keďže žalobcovia svoju žalobu vzali v celom rozsahu späť a žalovaná súhlasila so späťvzatím žaloby, súd v prvom výroku tohto uznesenia postupujúc podľa § 144, § 145 ods.1 a § 146 ods.1 CSP konanie zastavil.

13. O trovách konania súd rozhodol podľa § 256 ods.1 CSP v spojení s § 257 CSP.

14. Podľa § 256 ods.1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

15. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods.1 CSP) a tak výnimočne, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa súd nemusí neúspešnú stranu, resp. stranu, ktorá zavinila zastavenie konania zaviazat' na náhradu trov konania protistrane. Keďže použitie tohto ustanovenia negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania, jeho aplikácia musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (pozri k tomu napr. R 34/1982). Použitie uvedeného ustanovenia nie je viazané na návrh, teda strana ktorá by inak mala povinnosť nahradiť trovy konania sa nemusí použitia uvedeného ustanovenia osobitne dovolať. Ak súd existenciu výnimočných dôvodov hodných osobitného zreteľa zistí sám, tak ak má naplniť svoje poslanie strážcu spravodlivosti a vyváženeosti, musí ho aplikovať aj bez návrhu. Len pre úplnosť vo

vzťahu k tu prejednávanej veci súd uvádza, že vyjadrenie žalobkyne v 1./ rade zo dňa 04.12.2020, že ako dôchodkyňa s nízkym dôchodkom v daných okolnostiach veci žiada súd, aby „odstúpil poplatkov na jej zlú finančnú situáciu“ podľa obsahu považoval za výslovne dovolanie sa aplikácie dôvodov hodných osobitného zreteľa na rozhodnutie o trovách konania.

17. Teória aj súdna prax sa zhodli, že dôvodom pre aplikáciu § 257 CSP môžu byť aj výnimočné, osobitné okolnosti prípadu či procesná situácia. K aplikácii ustanovenia § 257 CSP môže dôjsť aj z aspektov sociálnych, pričom okolnosti hodné osobitného zreteľa sa v takýchto prípadoch môžu vyskytnúť v akomkoľvek sporovom konaní (k tomu podporne pozri napr. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Veľký komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 941 s.) Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu, teda nielen strany sporu, ktorú by podľa všeobecných ustanovení zaťažovala povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj tej strany, ktorej majetková sféra by bola výnimočným nepriznaním náhrady dotknutá, pričom všímať si je treba aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní (R 24/1964). „Dôvodom spočívajúcim v pomeroch strán je napríklad skutočnosť, že sa strana, ktorá nemala úspech vo veci ocitne v takej závažnej sociálnej alebo majetkovej situácii, ktorá predstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa“ (citované z Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Veľký komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 941 s.).

18. Vo vzťahu k časti nároku na zaplatenie sumy 1.100,-eur a úrokov z omeškania, kde ešte pôvodný žalobca vzal žalobu späť na pojednávaní dňa 16.10.2019, stranou s vinou na zastavení konania bol žalobca. Vo zvyšnom (prevažnom) rozsahu, teda čo do zaplatenia sumy 1.900,-eur žalobu vzali späť jeho dedičia, a to hneď potom, čo nastúpili do konania na miesto žalobcu. I keď samotné späťvzatie žaloby v zásade je procesným zavinením zastavenia konania, v konkrétnych okolnostiach tu súdnej veci pre existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa nie je možné zaviazat' žalobcov k náhrade ani časti trov konania žalovanej.

19. Súd dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanej videl v tom, že žalobcovia, za účasti ktorých bolo konanie dokončené sa stranou sporu stali v dôsledku nimi neovplyvniteľnej právnej skutočnosti (úmrtia pôvodného žalobcu), a to za situácie, keď oni vznik trov na strane žalovanej nezapríčinili, takže uloženie im povinnosti na náhradu trov konania by bolo nespravodlivým (k tomu pozri Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn.6Cdo/47/2016 zo dňa 28.07.2016).

20. Navyše, vo vzťahu k okolnostiam, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, ako súčasť posudzovania dôvodov hodných osobitného zreteľa nemožno opomenúť, že hoci žalovaná vo svojom priamom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 09.10.2018, poprela, žeby si zapožičala od žalobcu akékoľvek peniaze, žalobca predložil ako dôkaz potvrdenie o vklade sumy 1.500,-eur na jej účet dňa 13.02.2015 a sumy 200,-eur na jej účet dňa 18.12.2015 (právnemu zástupcovi žalovanej doručené boli dňa 03.09.2020), pričom aj zo súdom žiadaného (na návrh žalobcu) výpisu z účtu žalovanej (čl. 65 a 74 spisu) vyplýva, že dňa 13.02.2015 bola jej na účet pôvodným žalobcom vložená suma 1.500,-eur a dňa 18.12.2015 suma 200,-eur. Toto súd uvádza vo vzťahu k tomu, že nemožno mať aktuálne za preukázané, žeby išlo zo strany pôvodného žalobcu o zjavne nedôvodnú, či šikanóznou žalobu, keď dôvod uvedeného vkladu sumy 1.500,-eur a 200,-eur na jej účet žalovaná nijako nevysvetlila, pričom jej výsluch (ktorého sa pôvodný žalobca ešte za života opakovane dovoľával) uskutočnený nebol len z dôvodov, ktoré tento žalobca nijako nezavinil (nedostavenie sa žalovanej na pojednávanie). Keďže aj posúdenie námietky premičania vnesenej právnym zástupcom žalovanej v okolnostiach tu súdnej veci vyžadovalo ďalšie dokazovanie (keďže samotný dátum poskytnutia peňažných prostriedkov v prípade, žeby išlo o pôžičku by nebol rozhodujúci, rozhodujúca by bola jej splatnosť, navyše odo dňa 18.12.2015 do podania žaloby ani neuplynuli tri roky), ktoré nebolo možné už vykonať len z objektívnych dôvodov, súd má za to, že zo všetkých uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov sociálnej situácie na strane žalobkyne v 1./ rade ako pozostalej manželky pôvodného žalobcu (dôchodkyňa s aktuálnym dôchodkom podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni len 394,50 eur mesačne) bolo namieste aplikovať na rozhodovanie o trovách konania § 257 CSP. Vzhľadom na to, že na strane žalovanej aktuálne zo spisu vyplývajú ako trovy, ktorých náhrada by mohla byť súdom priznávaná v podstate len trovy právneho zastúpenia za prevzatie a prípravu zastúpenia a samotné zastúpenie žalovanej advokátom na pojednávaní dňa 16.10.2019, súd má za to, že nepriznaním ani časti týchto trov žalovanej, táto nebude zasiahnutá vo svojich pomeroch výrazným spôsobom. Opak žalovaná ani netvrdila.

21. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené súd o trovách konania rozhodol tak, že ich náhradu stranám sporu nepriznal, keďže žalobcom nárok na náhradu trov konania podľa § 256 ods.1 CSP nevznikol a žalovanej náhradu trov konania nemožno priznať pre dôvody hodné osobitného zreteľa.